

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szerdán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

A „Magyar Néplap” ára hetenkint egyszeri megjelenéssel: Egész évre 1 frt 80 kr. Fél évre — > 95 > Negyed évre — > 50 > Egész évhez 4 kr.	A „Magyar Néplap” és „Mezőgazda” előfizetési ára: Egész évre 8 frt — kr. Fél évre 1 > 50 > Negyed évre — > 30 >	Szerkesztők: LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.	A „Magyar Néplap” ára hetenkint háromszori megjelenéssel: Egész évre 6 frt — kr. Fél évre 3 > — > Negyed évre 1 > 50 >	„Magyar Néplap” hetenkint háromszor a „Mezőgazda”-val: Egész évre 7 frt 20 kr. Fél évre 3 > 60 > Negyed évre 1 > 80 >
--	--	--	---	--

Rókaugatás Váradon.

Tisza Kálmán a vén róka, néhai Németh Berci szerint „15 évig rágalmazott, hogy kormányra juthasson s mikor kormányra került, másik 15 évig rágalmazott és hazudott, hogy kormányon maradjon.” —

Előbb megrágalmazta a Deák-pártot, később pedig az összes ellenzéket, úgy a király mint az ország előtt, s hazudott mind a kettő előtt. — Ez volt az ő politikai pályafutása, míg végre kikötött az évi nyolcezer forintos nyugdíj révpartján.

Hogy is volt csak az generális ur, mikor 61-ben a felirati vitánál önök határozatisták voltak a többségben s mégis el tudta ön csinálni a dolgokat, hogy a szavazásnál Deák főlirata nyerte meg a többséget? Hát akkor kit akart ámitani a generális ur, a királyt-e vagy a nemzetet, avagy mind a kettőt?

Hogy is volt csak az generális ur, mikor 67-ben június 8-án koronázták királyunkat és akkor ön még véres szájú függetlenségi levén, elillant

Budapestről és táviratban üdvözölte Kossuthot Turinban, biztosítván őt „határtalan hűségéről.” Kit akart ekkor ámitani generális ur, Kossuthot-e, a királyt-e, vagy a nemzetet, vagy mind a hármat?

Hogy is volt csak az generális ur, mikor felcsodította Budapestre az egész ellenzéket, aztán a nagy áldomás után elsétált ez a népcsődület az ön vezetése alatt a Dunaparra és ál-

lást foglalva a királyi palotával szemben, ott az ön intézésére Kossuth Lajost éltették, hogy az akkor itt időző király is meghallja? Kit akart akkor egyrésztől ijesztgetni, másrésztől ámitani generális ur, a királyt-e, vagy a nemzetet, avagy mind a kettőt?

Hogy is volt csak az generális ur, mikor pártjával már a megsemmisülés szélén állva, nem mert az új választások elé menni; hogy tehát a gyalázatos bukásától megmeneküljön, a Deák-párt előtt a fegyvert lerakta és elveit szegre akasztotta, jobban mondva feladta, elárulta?

Ezt az elvárulását is azzal akarta mentetgetni és szépítgetni a világ előtt, hogy ezt mind a haza javáért tette, ezzel a haza zilált pénzügyi viszonyainak akart segíteni s az országot a tönkrejutástól meg-

menteni. Pedig hát mindezen komédiával az volt a célja, hogy miniszter lehessen, ami vágyainak netovábbját képezte. Elvárulása révén kormányzott is 15 esztendeig, a jubileumát is

XIII. Leo pápánk íróasztalánál.

Szives bizalommal kérjük tisztelt elvbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni, és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

megtartotta, az ország pénzügyeit azonban nem rendezte, sőt az ügyeket ön csak ziláltabbakká tette, oly ziláltakká, aminők azok Dobzse László alatt se voltak. Mert ön az adókat 50 százalékkal fölemelte, csinált államadósságot annyit, hogy számon se tudják már tartani, a regalé-váltsággal az országot alaposan becsapta, a szeszégetést és szeszárulást a keresztényektől elvette és a zsidóknak örök időkre a kezükbe játszotta, az osztrák nemzeti banknak a szegény tönkrejutott nép zsebéből 80 millió forintot odaajándékozott, mely összegért fizetünk évi 4 és fél évi kamatot, noha a szegény népnek nincs kenyere, mert nincs keresete és terményeinek nincs ára. A kisbíró pedig folyton veri a dobot a végrehajtó oldala mellett.

Hogy is volt csak az generális ur, mikor a véderőtörvény tárgyalásakor ama hírhedt 25-ik szakasszal a nemzet ujoncadási jogát örökre elakarta sinkófalni? Ha abban meg is akadályozták önt, ön a három évi szolgálatot mégis keresztül vitte, a köznépnek vajmi nagy terhére. Inkább vitte volna pedig keresztül a két évi szolgálatot és azt, hogy a katonaság nyári nagy munkaidő legnagyobb részét otthon tölthesse. Mennyit nyernénk ezen intézkedés által munkakerőben és mennyit takarítanánk meg a lényegben!

Hogy is volt csak az generális ur, hogy azon káros kereskedelmi szerződéseket, amelyek a termények árát annyira lenyomták és a földnépét koldusbotra juttatták az ön tanácsára és az ön támogatásával igtatták törvénybe?

Hogy is volt csak az generális ur, hogy az ön kormányzata alatt a keresztény nép egyre kényszerült kivándorolni szent István birodalmából, a nemkeresztények pedig egyre vándorolnak be és özönlik el Mária országát?

Hogy is van csak az generális ur, hogy Magyarországon a protestánsok, zsidók és szabadkőművesek határozzák meg azt, hogy kik legyenek a katolikusok püspökei, érsekei, apátjai és nem a katolikusok? Ez is az ön legsajátabb műve ám generális ur!

Hogyan is van az generális ur, hogy ön azt mondja, hogy a három és fél millió protestáns ellen Magyarországon nem lehet kormányozni? Hát a kilenc millió katolikus ellen lehet és szabad? Mi néppártiak azt mondjuk és azt kívánjuk, hogy senki ellen se lehessen Magyarországon kormányozni. Az alkotmány jótéteményeiben minden vallásfelekezetet, minden nemzetiséget egyaránt kell részesíteni. Mert Magyarország nem csupán a protestánsoké és a velük szövetségettsé, hanem az egész magyar nemzeté, vala felekezet és nemzetiségi különbség nélkü.

Ön azt mondja generális ur, hogy nem szabad pártoskodni, mert a pártoskodás vesztét okozza az országnak? Hát ön mit csinált 61 óta? mint pártoskodott? Hát akkor minek alapította azt a gaz párturalmat és minek akarja azt fönn tartani a világ végéig a családja részére?

Ön generális ur, ezerszerte rosszabb a Cilleyek a Garák, a Bachok és Schmerlingeknél. Ön már több kárt okozott az országnak egymaga, mind ezen elősoroltak összevéve. Az ön legönzőbb pártoskodása az egyedüli oka annak, hogy Apponyi, az ország legönzötlenebb, legelvhűbb politikusa fényes tehetsége dacára is ki van zárva a kormányból és a tehetetlenek, a törpék, a szellemi nyomorékok, a politikai semmik az ő politikai elvtelenségükkel és politikai erköcstelenségükkel kormányozzák Magyarországot.

Az ön politikai gárdája majdnem mind politikai hitehagyottakból verődött össze. Avagy mutasson ön csak egy valamire való önzetlen politikai jellemet az ön táborában. Aki önnek utjában áll generális ur, azt vagy egyik szolgálójának szájával végezteti ki, vagy a saját szájával bunkózza le. Példák erre Lónyai és Bittó István esete. Az első Csernátanyval maratott meg, a másikat saját szájával marta meg.

De ha valaki önt vakon szolgálja, legyen az akár váltóhamisító, azt mindennek megteszi ön, még képviselőházi alelnöknek is!

Önnek érdemül róják föl generális ur, hogy minisztersége alatt *tiszta kezű* volt. Hát igaz, ebben az erköcstelen korszakban, melyet ön létesített, ez is érdemszámba megy! De loptak és sikkasztottak az ön minisztersége alatt többet széles ez országban, mint az elmúlt ezerosztendő alatt. Csak-hogy mind ezen lopásokra és sikkasztásokra sürü fátyol borult, hogy napfényre ne jöjjenek.

Mert arról is híres ám ön generális ur, hogy embereit a legvégsőig pártolja és azokat, bármit követtek legyen is el, — még akkor is kitartja, ha már mindenki elejtette őket és a politikai halottak közé tartoznak. Ezért önhöz az a nagy ragaszkodás. — Deák nagy alkotását ön generális ur szinleg, látszólag csak azért fogadta el, hogy azt előbb teljesen lejárassa, aztán Kossuth és Eötvösök segítségével végleg megbuktassa. — E célra volt szüksége a protestánsok, zsidók és szabadkőművesek tömörülésére, a katolikusok ellen. Ennek létesítése céljából volt szükség az egészen fölösleges új rendre.

„Felekezeti politikát ne csináljunk“, mondja ön generális ur. És ezen jelszavával sikerült önnek Apponyit és Ugronékat ismét felültetni. Hát ön mit csinál generális ur, amióta a közpályán boldogtalanítja szegény hazánkat? *Mindig és mindig* kálvinistaságát tolja előtérbe, mintha

annak a kálvinista földmivesnek nagy haszna volna abból, hogy a kóser-liberális tatár-hadnak a kálvinista Tisza a generálisa, a kálvinista Bánffy a főminisztere, a kálvinista Szilágyi a Ház elnöke. Kevesebb lett-e ezért a protestáns köznépek az adója?

Hát miért üldözi generális ur a katolikus Ugront és az önnel egy közjogi alapon álló Apponyit, de keblén melengeti és mindenben támogatja, még képviselőnek is megválasztatja az önnel nem egy közjogi alapon álló lutheránus Kossuthot és kálvinista Eötvöst? Miért teszi ezt, ha nem üz felekezeti politikát?

Generális ur! Ön a közjogi alap nagy hívének vallja magát. De hát, hogy és miként van az, hogy ön a 67-es alapnak rendithetlen híve lévén, a 67-es alapon álló Apponyit, a Szapáryt követő pártonkivülieket, no meg az ugyanezen alapon álló néppártot tüzzel-vassal irtja és pusztítja, de a 67-es alap állítólagos legelkeseredettebb ellenségeit, a Kossuth-Eötvös-pártot meg szívvel-lélekkel pártolja és támogatja, azoknak megválasztását mindenütt elősegíti?

Kit akar generális ur ezen kétszínű eljárásával még mindig ámitani? A királyt-e vagy a nemzetet, avagy mind a kettőt?

Vagy talán az a célja a generális ur, hogy a Habsburgok ezentúl csakis a Kossuth Lajos ivadékainak a hozzájárulásával uralkodhassanak Magyarországon? Manapság így áll a dolog az országban. Ennek megfelelőleg akarja ön keresztül vinni az új választásokat. A kellő mennyiségű pénzt majd a párizsi zsidószövetség szolgáltatja hozzá, a hatalmat meg a bécsi körök, mely köröknek ugylátszik, még mindig nem nyílt föl a szemük, még mindig nem látják a nagy veszélyt, amely környezi a trónt, környezi hazánkat, környezi az osztrák-magyar monarchiát, ha az ön pusztításait, felforgatásait még soká összetett kezekkel szemlélik, azt mihamarább meg nem akasztják.

Generális ur! Ön a legborzasztóbb vallásháborút zuditotta az országra. A vallásügyi törvényeket az országba, úgy mint becses személyét a minisztériumba, egyszerűen *belopta*. És most mikor az új rend senkinek se kell, mikor az anyakönyvvezetők is szöknek a hivataluktól, hogy kötéllal kell őket fogdosni mint hajdan a katonákat, ön az új rendet erőnek erejével meg akarja tartani. Pedig az az új rend még protestáns testvéreinknek se kell!!!

Most már köztudomású, hogy a protestáns lelkészek előre látva és tudva, hogy az új renddel hívők nélkül maradnak, csak azon föltétel alatt pártolták az új rendet, ha fizetés-főleme

lést ígér nekik a generális ur. Egyik protestáns kerület már be is adta számlát, *nyolc-százezer forint* iránt. A többi majd következik.

Generális ur! Az ország vallási békéje annyira fel van dülva, a kedélyek annyira fel vannak izgatva, az új rend ellen oly nagy az ellenszenv és elkeseredettség, valláskülönbség nélkül, hogy nagy bűn, valóságos hazaárulás, lázadás Isten ellen, hűtlenség a korona ellen, annak további fentartásának erőszakolása.

Ha egy ellenzéki képviselőt se enged jövőre megválasztatni generális ur, (s ez öntől kitelik,) még akkor se fognak célt érni az új renddel, mert a nemzet közvéleménye önöket, mint orkán a pelyhet el fogja söpörni!

Generális ur! Ki volt az erkölcsstelenség rendszerének, — az ugynevezett Tisza-rendszernek — a megalapítója? Ki aljasította korteshaddá a közigazgatási tisztviselőket, a falusi bírótól, jegyzőtől kezdve, egész a főispánig? Ki hamisította meg a választásokat? Ki alapította a pártkasszát a választásokra? Ki tipratja a választókat lovasággal és szúratja le zsandársággal? Ki raboltatja el a választók szavazati jogát úgy az összeírásnál, mint a választáskor a szavazásnál? Ki rabolta el Magyarország alkotmányát, hogy ezentúl ne az legyen képviselő kit a nép akar, hanem az, kit a kormány akar? Ki hozta be azt az erkölcstelen, csaló eljárást a képviselőházban, hogy ezentúl a függetlenségi képviselők elvárulás nélkül szavazhatnak a 67-es kormánypárttal, amint ezt a Kossuth-Justh-Eötvös-párt teszi? Ezek az urak függetlenségi 48-asoknak csak választáskor, a becsületes választók ámitására és elbolondítására nevezik magukat, hogy ily módon a függetlenségi és 48-as választókat is a kormánypárt jármába lehessen fogni. Végül ki alapította meg a zsidók uralmát Magyarországon? Nemde generális ur, ez mind az ön műve? És ön mindezek dacára politikai *tisztességről* és *becsületről* merészel beszélni?

Generális ur! A nép haragja a gyujtogatókat az égő lángok közé szokta dobálni. Ön ezt a szegény, szerencsétlen országot már többször fölgyujtotta, s most meg lángokba borította. Vigyázzon, hogy ön is a gyujtogatók sorsára ne jusson, sivar, ádáz lelke a gyehenna tüzére ne kerüljön. Mit mond a biblia? „Az apák bűnei a gyermekekben lesz megbüntetve.” Gondoljon gyermekeire is.

Generális ur! A helyett, hogy elment Váradra ámitani, alakoskodni, rókatáncot járni, jobb lett volna Gesztre mennie, zabot hegyezni, vagy a Feketetenger partjára békákat itatni. Ezzel több hasznot tett volna a hazának. Ugy se való más foglalkozásra!

De aztán, ha eltalálna közülünk származni, vigye magával szabadelvűségét is, amelynél fogva csak a zsidónak van választói joga, a kereszténynek meg nincs. És vigye magával zsidait is, akiknek érdekeit a keresztények érdekei ellen, egész életén át a legodaadóbban és leghivebben szolgálta.

Dr. Bakonyi Elek,
ügyvéd.

POLITIKAI HIREK

Ugron és a nemzetiségek. Az ujvidéki Zasztava szerint Ugron Ujvidékre készül, hogy ott is szervezze pártját s kifejtsé programját, mely alkalommal körülményesen fog a nemzetiségi kérdéstről nyilatkozni, miután immár arra a meggyőződésre jutott, hogy Magyarországon minden pártnak a nemzetiségekkel meg kell állapodnia a jövőre nézve való tekintettel. Ugron elhatározta a nemzetiségekkel nyíltan eljárni, hogy velük szövetkezve a „kormányt megbuktassa.”

Az új választások. A kormányhoz közel álló „Fővárosi Lapok” határozottan állítja, hogy a képviselőház feloszlata megtörténik szeptemberben, a bűnvádi perrendtartás letárgyalása után nyomban, még pedig akként, hogy október hó 10-én kezdetüket veszik az új választások. Miután a választások óriási lépésekkel közelednek, ismételve felszólítjuk elvbarátainkat, valamint a pártunkon levő nőket is, hogy szent igyekezetünkre iparkodjanak kinyerni Isten áldását s e célból máttól kezdve minden nap imádkozzanak egy *Miatyánkot* a néppárt győzelméért. Imádkozzunk, szünet nélkül imádkozzunk!

Frigyes főherceg és a néppárt. Ezen a címen közlik egy koholmányokban utazó vasvármegyei főispáni hetilap nyomán a „Pesti Napló” és „Pester Lloyd” és ezeknek igazmondóság dolgában nem kevésbé híres bécsi kollegái a következőket:

A mosonmegyei néppárt legutóbb küldöttséget menesztett Frigyes főherceghez, a kinek tudvalevőleg Moson vármegyében is vannak birtokai. A küldöttség többnyire papokból állt és azzal a kéréssel járult a főherceghez, hogy utasítsa uradalmi tisztjeit a néppárt erélyes támogatására. Erre a kérésre Frigyes főherceg ezt a választ adta:

— Én katona vagyok, tehát nem politizálok. Ha azonban politizálnék, akkor az én politikám ő Felsőségének, a királynak politikája volna, a mely elvégre a kormány működésében nyer kifejezést.

Ezután a lecke után a küldöttség hazautazott és rendezte a pándorfi népgyűlést, amely épen azért vallott kudarcot, mert a főhercegi uradalom megtagadta támogatását.

Fölösleges bővebben kifejteni, hogy ez a hír *elejétől végig koholmány* és újabb bizonyítéka annak, hogy épen a liberális tábor és sajtója az, mely a koronát és az uralkodóház tagjait minduntalan belevonja a pártküzdelmekbe.

Országgyűlés.

A főrendiház ülése június 30-án.

A főrendiház június 30-án Vay Béla báró elnökléte alatt ülést tartott, melyen tárgyalás alá vették a képviselőházban legutóbb letárgyalt törvényjavaslatokat. A jegyzői tisztet Gyulay Pál és Gaál József végezték. A főpapi karból Császka György kalocsai érsek volt jelen az ülésen, míg a kormányt Bánffy Dezső báró Erdély Sándor, Lukács László és Dániel Ernő képviselték.

Elnök megnyitván az ülést, felolvassák a miniszterelnök átiratát, mely szerint ő felsége a főrendiháznak Károly Lajos kir. herceg elhunyt alkalmából kifejezett hódolatteljes részvétét kegyesen fogadta. Majd az elnöki előterjesztések során elnök jelentette, hogy a kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslatról szóló képviselőházi határozat a főrendiházhoz megérkezett.

A határozat az igazságügyi bizottsághoz utasított, ugyszintén a pénzügyi bizottsághoz utasították a miniszterelnök jelentését az új országház építésének előhaladásáról az 1895-ik évben.

A főrendiház ezután minden vita nélkül úgy általánosságban, mint részleteiben elfogadta a cukoradóról szóló 1888: XXIII. t.-cikk némely határozatainak módosításáról; a házadó törvények némely intézkedéseinek módosításáról szóló törvényjavaslatokat.

Ugyszintén minden vita nélkül hozzájárult a m. kir. pénzügyminiszternek némely államadósság beváltásáról s a koronaérték behozatalára szükséges arany beszerzése tárgyában beadott jelentésére hozott képviselőházi határozathoz; a magyarországi zsellérbirtokokról és az ahoz hasonló természetű birtokokról; a Fejér- és Tolna vármegyei h. é. vasutnak székesfejérvár-sárbogárdi vonalának meghosszabbításáról szóló törvényjavaslatokhoz; a kecskemét-tiszaughi; a temesvár-lippa-radnai és a tiszapolgár-nyiregyházai h. é. vasutak engedélyezésének megtörténtéről a kereskedelmi miniszter által benyújtott jelentésekre hozott képviselőházi határozatokhoz. Ezzel a napirend kimerítetett.

Bánffy Dezső báró kérte ezután a főrendiházat, hogy mivel azokat a törvényjavaslatokat, melyeket a kormány a nyári szünet előtt letárgyalatni akart, a főrendiház is letárgyalta, július és augusztus hónapokban ülést ne tartsanak. (Helyeslés.)

Császka György kalocsai érsek állott fel ezután szólásra. Beszéde, melyben arra kérte a főrendiház elnökét, hogy ő felségét születésnapja alkalmából hódolatteljesen üdvözölje, a következőleg hangzik:

Nagyméltóságú Elnök Ur!

Méltóságos főrendek!

Minthogy, amint most határozatba ment, a főrendiházban f. évi szeptember hóig érdemleges ülés nem lesz; a méltóságos főrendek legbensőbb közóhajának vélek kifejezést adni, midőn indítványozom: kéressék fel a nagyméltóságú elnök ur, hogy ő császári és apostoli királyi felsége, legkegyelmesebb Urunk és Királyunk augusztus 18-ikára eső dicső születésnapja alkalmából, szivünk mélyéből és tántoríthatlan hűségünkől eredő hódolatteljes üdv- és szerencse kívánatainkat annak idején a legmagasabb királyi trón zsámolya előtt tolmácsolni méltóztassék.

A jegyzőkönyv hitelesítése után az ülés tizenkét órakor véget ért.

A képviselőház ülése jun. 30-án.

A képviselőház Szilágyi Dezső elnökléte alatt déli egy órakor rövid ülés tartott. A kormány részéről Bánffy Dezső báró, Erdély Sándor, Jósika Samu báró és Per-

cel Dezső voltak jelen. Az elnöki előterjesztések során a hajdu-doroghiak ismert kérvényét, melyben a magyar püspökség felállítására irányult mozgalmuknak támogatását kéri a képviselőháztól, lelkesen megéljenzék.

Bemutatta továbbá elnök a miniszterelnök átíratát, mely szerint Szerémszék közgyűlése a testvér magyar nemzetet a millennium alkalmából lelkesen üdvözi.

A főrendiház elnökének többrendbeli átíratát mutatta be ezután elnök az elfogadott törvény javaslatokról, mire az ülés a jegyzőkönyv hitelesítése után az elnök elzetésével véget ért.

Néppárti gyűlések.

A kutyaszívű tatárok ijedelmére a néppárt egyre mozgatja Magyarország földjét. Vezetői apostoli lelkességgel járnak városról városra, hirdetni az igazság igéit, fölvilágosítani a népet és meghódítani a kereszténység szent eszméinek. Nincs már vidék, nincs már táj, merre a néppárt zászlaja ne lobogna. Majd itt, majd aniótt gyűjti össze a hiveket, az igazakat, a hű keresztényeket, hogy Krisztus tüzét fölgyujtsa bennük.

Julius hó 5-én a következő helyeken lesznek néppárti gyűlések.

I.

Vasvárott

délután 2 órakor. Tárgysorozata a következő:

1. **Elnöki megnyitó.** Tartja: *Esterházy* Miklós Móric gr.
2. **Az „uj rend“ és a néppárt.** Tartja: *Molnár* János, apátplebános.
3. **A kisiparosok és kigazdák sorsa.** Tartja: *Bakonyi* Elek ügyvéd.
4. **Kiknek pártja a néppárt?** Tartja: *Kálmán* Károly.
- Elnöki zárszó.**

II.

Vácott

délután 4 órakor, a városház téren. Tárgysorozata a következő:

1. **Elnöki megnyitó.** Tartja: *Apponyi* Géza gróf.
2. **Mit vélünk az uj rendről?** Tartja: *Dr. Varga* Dezső.
3. **A kisipar, közgazdaság és a néppárt.** Tartja: *Dr. Major* Ferenc.
4. **Politikai helyzetünk.** Tartja: *Orbán* János.
5. **Elnöki zárszó.**

III.

Szabad-Szent-Királyon

(Baranyamegye), délután 2 órakor. Tárgysorozata a következő:

1. **Elnöki megnyitó** Tartja: Ifj. *Zichy* János gr.
2. **Milyen az az „uj rend“?** Tartja: *Tóth* Gyula, plebános.
3. **Szavazzunk!** Tartja: *Dr. Darányi* Ferenc, ügyv.
4. **A közgazdaság és a néppárt.** Tartja: *Lepsényi* Miklós szerkesztő.
5. **Elnöki zárszó.**

IV.

Pöstyénben

délután 2 órakor, a következő tárgysorozattal:

1. **Elnöki megnyitó.** Tartja magyarul és tótul: *Zmeskál* Zoltán, nagybirtokos.
2. **Alkotmányunk és a revízió.** Tartja: *Havlicsek* V.

3. **A nép jólétének föltételei.** Tartja: *Vaculik* Vince.

4. **A néppárt létjoga.** Tartja: *Caykovsky* Evariszt.

5. **Elnöki zárszó.**

V.

Német-Palánkán

délután 2 órakor a vásártéren a következő tárgysorozattal:

1. **Elnöki megnyitó.** Tartja magyarul és németül gróf *Zichy* Aladár.
2. **Az „uj rend“ és a néppárt.** Tartja magyarul *Miller* József.
3. **Közgazdasági állapotainkról.** Tartja magyarul *Mócsy* Antal.

A 2-ik és 3-ik tárgyról szónokolnak:

Németül: dr. *Zelenyák* János, orsz. képviselő és *Marsovszky* Eendre, földbirtokos.

Szerb nyelven pddig: *Jankovics* Döme görögkeleti lelkész és *Kuluncsich* Miklós.

Elnöki zárszó.

Julius hó 12-én pedig a következő helyeken lesznek néppárti gyűlések:

I.

Tapolcán

a következő tárgysorozattal:

1. **Elnöki megnyitó** Tartja: *Zichy* János gróf.
2. **Miért alakult a néppárt?** Tartja: *Orbán* János.
3. **A kigazdák és a néppárt.** Tartja: *Bakonyi* Elek székes fővárosi ügyvéd.
4. **Az „uj rend.“** Tartja: *Kálmán* Károly.
5. **Elnöki zárszó.**

II.

Hódságban

(Bácsmegeye) délután 3 órakor, melynek tárgysorozata a következő:

1. **Elnöki megnyitó.** Tartja: *Zichy* Aladár gr.
2. **Az uj rend és a néppárt.** Tartja: magyarul dr. *Zelenyák* János orsz. képviselő.
3. **Az uj rend és a néppárt.** Tartja: németül dr. *Zelenyák* János orsz. képviselő.
4. **A kis gazdák helyzete.** Tartja: németül *Marsovszky* Endre ur.
5. **Az uj rend és a néppárt.** Tartja: bunyevác nyelven *Neumayer* Dezső ur.
6. **A néppárt hasznai.** Tartja bunyevác nyelven: *Karanovics* György.
7. **Elnöki zárszó.**

Liberálisok felsülése Gútán.

A komárommegeyi *Gúta* községben elmúlt vasárnap nagy néppárti gyűlést tartottak, melynek lefolyását szerdai számunkban terjedelmesen közöltük. Most csak a gútai liberálisok óriási felsüléséről akarunk beszámolni, mint tettük azt mult pénteken, midőn Várady Károly gödöllői kudarcáról hoztunk értesítést.

A gútai eset hőse *Pogrányi* képviselő, titkos tárpárti, Kossuth-csatlós, ki a történet után nem teszi be lábát többé Gútára, sőt kerületét is eljásztotta.

A csallóközi kerület a szélsőbálnak volt hosszú ideig biztos kerülete, vasárnap óta azonban teljesen a néppárté, a választók hallani se akarnak többé *Pogrányiról*. A derék képviselő, — Polónyi módjára — szintén a néppárti gyűlés napján jött el kerületébe, de a gútai nép nem engedte szóhoz jutni, hanem e szavakat kiáltotta feléje:

— Minek beszél? — Nincs értelme! Testvérek! eb a ki ráhallgat! Beszél már nekünk Zichy János, Éljen a néppárt! Oda esküdtünk fel!

A képviselő ur, a ki a néppárti nagygyűlés után negyedórával próbálta megtartani beszámolóját Gútán, egy félórán át egyebet se hallott, csak a nép tiltakozó zugását, a gunyolódást és egész beszéde alatt a néppártnak szakadatlan, harsogó éltetését — saját választóitól. Amit a néptől hallott, attól a képviselő urnak elhagyta minden vér az arcát s halálsápadtan gagyogott, később már egészen értelmetlen és összefüggéstelen szavakat, mikor meg kellett szemtől-szembe győződnie, hogy a kiket saját embereinek hitt, azok egy óra alatt — eddig tartott a néppárti nagygyűlés — ellene fordultak s egyetlen mondatát se hallgatták meg.

Mellette, szintén elképedve s viaszárgán, a megyei főjegyző ur állott az emelvényen, meg valami Fittler nevű megyei árvaszéki elnök, egy személyben a kormánypárt komáromi hivatalos lapjának is a szerkesztője és Nuzsa Jakab, a járás állami baromorvosa, a mit azért említünk föl, mert ez a fura kormánypárti 48-as gyűlés ép — a marhatéren tartatott.

Minekutána Pogrányi meglepetésétől már szólni sem tudott, a főjegyző, árvaszéki elnök-lapszerkesztő és baromorvos orra pedig nagyon megnyulott, a kinos helyzetnek azzal vetett véget a megyei főjegyző ur, hogy torkszakadtából lekiáltott a néphez, hogy:

— Mután szólni már senki se kíván, a gyűlést berekesztem.

— Azt az egyet se kívánta senki, hogy szóljon: — kiabált vissza gunyolódva a nép és egy pillanat alatt elszéledt az emelvény alól mindenki, ott is, faluszerte is lelkesen éltetve — a néppártot s a néppártnak aznap először látott és hallott szónokait.

Aztán, mintha csak az ég is, mely a mi gyűlésünk alatt gyönyöriően ragyogott a napfényben, megharagudott volna Pogrányi urra: nekiszakadt a zápor, elmosta a Pogrányi emelvényét s kikergette a hatalmas községből a bukott képviselőt.

Befelé még sok koci néppel jött; kifelé már csak két koci kísérte: a kormány komáromi csatlósai, meg a keszegtálvi jegyző-anyakönyvvezető, Decsi ur.

— No ez se gyün többet közénk! — kiabáltak fel minden ház elől a „szeretett képviselő“-re.

Ez a váratlan kudarc a legfényesebb bizonyosság a mi nagy, ügyszólván szinte váratlan diadalunkról a csallóközi kerületben.

Pogrányi ur ezenkívül gútai szereplésével nyíltan és megcáfolatlanul beigazolta azon vádat, hogy a Kossuth-Eötvös-Justh töredék titkon a kormánypárttal szövetkezik. Mindent megkísérlettek, hogy a néppárti gyűlés sikerét lerontsák; a „Jön a sáska“ című szennyíratot 20.000 példányban hozták le Gútára, hogy a nép között terjeszszék. A nép ugyan elfogadta a piszok íratot, de mindjárt megjegyezte: „Hát mégis hozott valamit a képviselő ur! Jó lesz a félrehelyre.“

Szóval minden ármányos törekvés hiábavalónak bizonyult, a liberálisok csufos kudarcra nagyban emelte — a néppárt dicsőségét.

Nyílt levél

Tekintetes Dr. Bakonyi Elek székes-fővárosi ügyvéd urhoz

Budapesten.

Községünkben a megrettent liberális „kisdud tábort“ azt a hírt kürtöli világgá, hogy a Tekintetes ur elhagyta

a néppárt zászlaját, és hogy ezt a mi községi biránkkal már két levélben közölte volna is.

Kegyeskedjék kérem e híresztelést kellő értékére leszállítani.

Lajosmizse, 1896. jun. 22.

Kiváló tisztelője

Kovács Kálmán,
r. kath. káplán.

Nyílt válasz

Nagyontisztelendő Kovács Kálmán káplán urnak Lajosmizsén.

Midőn fenti szives sorait melegen megköszöném, ezennel ország-világ előtt ünnepiesen kijelentem, hogy a néppárt zászlajától engem csak a halál fog elválasztani. Egyuttal a leghatározottabban kijelentem azt is, hogy én se községük birájának, se másnak soha se irtam és irni nem is fogok soha, de soha, a néppárt dicső zászlajától elpártoló leveleket. Sőt birájuknak másféle levelet se irtam. Mig Isten élnem enged, ha magamra maradnék is, magasan fogom lengetni a néppárt szűztiszta zászlaját. Adja a Mindenható, hogy ennek a zászlónak sok oly hű, bátor és elszánt harcosa legyen, mint én, akkor lesznek a népnek népképviselői, akkor lesz a népnek igazi népképviselője, ami eddig nem volt. Akkor majd lesz a képviselőházban a nép érdekeit védő igazi ellenzék is, nem úgy, mint most, amikor az összes ellenzéki pártok, — az egy Ugront néhányad magával kivéve, — Kossuth-Eötvösökkel az élén, mind de mind a nép érdekei ellen a kormány szekerét tolják, a kormányt tüskön-bokron át támogatják s a jól megérdemelt szégyenletes bukástól rendre megmentik.

Pedig de csunya dolog: a nép által magát ellenzéknek megválasztatni, még hozzá függetlenségi és 48-as alapon, az országgyűlésen meg a 48-as elveket szegre akasztva — mint ezt Kossuthék teszik — a 67-es kormányt támogatni, a nép ellen. De hát tehetek-e én arról, ha a nép ezt az eljárást helyesli, jóváhagyja és megerősíti, az által, hogy ezeket az urakat még az ily álnok eljárás után egy kis napi- és fuvardijért, egy kis eszem-izomért újból megválasztja? Ekkor a nép csak vessen magára, ne okozzon senkit sanyaru helyzetéért, hogy nagy az adó, nincs szabad választás, nincs szabadság, hanem annál nagyobb rabság, birói, jegyzői és szolgabirói önkény és basáskodás.

Ezen bajokon senki más nem segíthet, egyedül a nép maga, az által, ha az ismert jómadarak helyébe becsületes új embereket választ, kiknek nem az lesz a jelszavuk, mi az eddigieké: „a néptől a mandátumot, a kormánytól meg a husosfazekat“, hanem az: „mindent a népért és a népnek, magunknak pedig semmit, kivéve a nép szeretetét, bizalmát és háláját, a legönzettelenebb működésünkért és fáradságunkért.“

Legyen szabad egyuttal tisztelt pártfeleinket a „Jön a tatár!“ című füzetkénben foglalt azon óvásra figyelmeztetnem, hogy semmiféle mende-mondára, álhírekre ne hallgassanak és egyedül csak a helybeli néppárti vezérférfiaknak higgyenek.

Éljen, éljen, éljen a néppárt!!

Kiváló tisztelettel

Budapest, 1896. július 1.

híve és elvtársa

Dr. Bakonyi Elek,
ügyvéd.

TÁRCA

A falu politizál.

— Rajz —

— A „Magyar Néplap“ eredeti tárcája. —

... A „Deo gratias“ elhangzott, a szent misének vége volt... Az öreg sekrestyés betakarta a nagy oltárt a Majorossy grófné adományozta gazdag aranyhimzésű terítővel... az orgona egy utolsót bugott, s a hívő nép lassankint áhitattal távozott az Isten házából...

... Régi bevett szokás már az faluhelyen, hogy szent-mise után a férfi népség egyik másik módosabb gazdának háza előtt csoportokba verődik, s megered a szóbeszéd a világ folyásáról... A kihez azután rendszeren ellátogat a „Magyar Néplap“, — annak padkáján ilyenkor nincs üres hely; — mert mindenki szereti ám azt hallgatni, hogy mi megy végbe odafönt, vagyis: miképen szapulja, — veri Ugron Gábor a kormányt, milyen szépen, szívhez szólóan is beszél, a „mi vezérünk“, Zichy Nándor gróf a nép-jogról, — s hogy tódul az igazhívő katolikus polgárság a néppárt szeplőtelen zászlaja alá, — no meg hogy lesz-e kilátás bő termésre mindenütt? ... És így tovább... Persze, a ki azután mindezekről olvas, illik, hogy a többinek el is magyarázza. A ki nem igen veri magát a politika után, az — hallgat, s egykedvűen szívja szortyogó pipáját. Hanem aztán, a kik konyitanak valamit a politikához — ezek mindig többen vannak! — azok rá is kezdik, hogy: — hej, nem így volt régen, rossz időket élünk, nehéz napok járnak ránk, szegény magyarokra!... Belemelegesznek a beszédbe és politizálnak amugy tüzzel... Kiki megmondja a magáét, letromfolja egyik a másikat, — és mégse vesznek össze, mint a nagy urak odafönt;... Pedig hát fene fura dolog is az a politika! Hej, de soknak szegte már a nyakát, beh sokat tett tönkre! Legalább nálunk, Hólyagoson. Tudna is ám erről beszélni az öreg Döme bácsi. — De mivel, hogy ő kegyelmét úgy egy párszor magával rántotta, megtréfálgatta, — hát egy kicsit szegénylős, s így nehezen lehetne belőle valamit kipiszkálni... Node, nem hiába, hogy minden falunak megvan a maga „szája“, Döme uram szomorú históriáját megtudtuk bizony mi is!...

... A mi kis falunkban a plebános meg a jegyző uron kívül az öreg Döme bácsi olvasott csak ujságot. De azt is ám csak akkor, a mikor a szomszéd városba ment, holmi egyet mást bevásárolni. A portékákat ujságpapírosba tekerték, — ő aztán azokat otthon szépen kisimítgatta, s bötüzgette. A mi azután hiányzott azokból, azt már ő maga sütötte ki; okos feje minden dolgnak tudta a mivoltját!

Most is épen azt beszéli a ragyásképu kisbirónak, hogy hát nem tiszta a levegő, — mozog a muszka! — Kutyavilág lesz akkor édes öcsém, mikor majd a „luftballonról“ fogja nyakunkba önteni a petróleumot, meg a spirituszt és égő-tüzes kócot ereget majd utána!... No de, nemcsak nekünk kell ám félni, rossz idők jönnek még a poroszra is! Ott az ánglius az egész ország alá egy ménkü nagy pincét fog ásatni, azt megtölti dinamittal, s puff neked német!

Sohse fogsz többé sörös kancsót a kezembe! Elpusztul az egész ország; — Ugy ám! Meglesz az, én mondom!

A kisbiró a száját tátotta. Ilyen ujságot ritkán is hall az ember! Milyen kár, hogy Döme urammal az a sors olyan esunyán bánt! Mekkora ész van abban a fejben! No az igaz, hogy Pesten már rég megtették volna miniszternek! S Bánffy Dezsőnél jobban is értette a dolgát.

A pálinkás butykos utólját Döme uram a kisbiró szivességéből, — leszalasztotta kiszáradt torkán — s aztán melegen folyt a politizálás tovább... odakünn pedig erős, hideg szél fujt...

— Tyhü! — kiáltá a kisbiró — a kályha elvesztette a lelkét. Itt hideg van! Mivel is kéne már azt most megrakni?

— Jó száraz fával! Csakhogy egy szilánk sinez a háznál...

— Az már baj! — mondá a kisbiró, feje bubját takargatva.

— Ejnye no!... De, hopp! jutott valami eszembe öcsém!... Itt a temető-utca sarkán, a vörös Polláknál láttam egy nagy üres káposztás hordót... Hátha azt mi ketten, úgy szépen, nesz nélkül...

— Értem, nagyon is értem! — veté közbe szemeit ravaszul hunyorgatva a kisbiró. — Hehehe, nem rossz! Node talán hozzá is foghatnánk?...

... Elindultak... Rövid idő múlva a káposztás hordó a vörös Polláktól Döme uram portájára került. Koromsötét volt az éj, — a lopást senkisémm vehette észre. Sikerült. A hordót nyomban szétverték, az abroncsokat félrerakták. Döme uram magáévá akarta tenni azokat, de minthogy ketten „neveztek“, a kisbiró nem engedte a maga jussát! Node, a mikor Döme uram pénzt ígért azokért, — a kisbiró mindjárt szebb pofát vágott, — odaadta s örült szörnyen a jó vásárnak! A pénz jó lesz, — ha másra nem, — úgy hát a faluvégi itcés lányának — pántlikára!...

... A kemencét megrakták. Hatalmas tüzzel ropogtak benne a potya fadarabok — és folytatták is a politizálást, míg a fa — el nem fogyott akkor aztán a kisbiró elbucsuzott.

Döme uram másnap reggel a szomszéd városba készült menni nagy bevásárlásra! Elindulás előtt betekint az istállóba, ott rendben van minden. Oda nem kell semmi. Megyen a kamrába, ott már hiányzott valami... főfogat minden zúgot, föl azután az egész házat, s mégis, — amit keresett, seholssem találta...

Ijedten futott élete-párjához.

— Sára, hová lett a káposztás hordó?!

— Hát hová lett volna?! Vagy már az a vén fejed azt is elfelejtette? Nem-e a vörös Polláknak adtad oda kölcsönbe?! ott van nála!...

— Mi?! Nála? Tyü, láncos, lobogós, no akkor én szépen megjártam!...

... Hát bizony Döme uram a maga káposztás hordóját lopta el, azt rakatta tüzre s annak abroncsait vette meg hatvan krájcáron:...

Azért hát faluhelyen nem jó hideg szobában politizálni. Megfázik is az ember, meg azután az a politika nagyon elbolondítja az ember fejét...

Kajuch Bertalan.

HIREK

T. olvasóinkhoz. Lapunk jelen példányával a második félv első számát adjuk t. olvasóink kezébe.

Vannak sokan t. olvasóink között, kik csak félvre fizettek, kiknek előfizetése tehát a jelen számmal lejárt. Vannak olyanok is, kik még az első félvét se fizették ki, tehát hátrálékban vannak. Sőt némelyeknek még a mult esztendőről is van tartozásuk.

Mindezeket tisztelettel kérjük, hogy esetleges hátrálékukat legyenek szivesek letörleszteni, akiknek előfizetése pedig lejárt, sziveskedjenek a második félvre minél előbb előfizetni, hogy a szétküldésben fönakadás ne forduljon elő.

Az előfizetési föltételek a homlokzaton olvashatók.

Tekintettel a rohamosan közeledő választások idejére, arra kérjük t. elbarátainkat: terjesszék lapunkat minél szélesebb körben, hogy a néppárt lobogója alá minél többeket hódíthassunk.

A szerkesztőség.

A „Magyar Néplap“ háromszor.

Vasárnapi 77 szám. Vezércikk: A zsidóság. — Politikai hírek: Tisza Kálmán beszámolója Nagyváradon. Uj párt. A földmivvelésügyi uj államtitkár. — Országgyűlés június 24-én. — Lueger hainburgi beszéde. — Ebugatás. (Válasz Eötvös Károlynak a néppárti sajtó elleni kifakadásaira.) — Szirén hangok. — Kölesön ügylet. — Tárcza: Magyar ember a francia forradalom nyaktilója alatt. (I.) Irta: Várnay Sándor. — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Hitélet. — Könyves polc. — Színház és művészet. — Piac. —

Szerdai 78 szám. Vezércikk: A katonai büntető jog és törvénykezés. irta: Dr. Kontúr Béla. — Politikai hírek: Kossuth Szatmáron. Közös miniszteri tanácskozás. — A gútai és teveli néppárti gyűlések. — Róma szava. — A pusztaszeri ünnep. — Tárcza: Magyar ember a francia forradalom nyaktilója alatt. (II.) — Hírek. — Mi ujság a nagyvilágban? — Könyves polc. — Humor. — Színház és művészet. — Piac. —

A királyné ez idén egy udvarhölgy kíséretében hosszabb utra indul, mely több hónapra fog terjedni. A királyné Bajorországot is utba ejti s megtekinti a bajor királyi kastélyokat. Távolléte alatt Jozefa kir. hercegnő fogja helyettesíteni.

A király és királyné. A király szerdán kedves nyaralóhelyére, Ischlbe utazott, hol három hétig fog

időzni. — A királyné ugyane napon Hohenschwangauba (Bajorország) utazott.

A váci néppárti gyűlés. Vácott és környékén nagyban készülődnek a vasárnap megtartandó nagy néppárti gyűlésre. Eddig a következő községek jelentették be részvételüket: Verőce, Dunakeszi, Mogyoród, Fóth, Szada, Nógrád, Szendehely, Berkenye, Nagy-Maros, Szód, Veresegyháza, Püspökhatvan, Kosd, Penc, Rád, Kisoroszi, Nézsa, Hátszeg, Petény, Nőtincs. Reformátusok is jelentkeztek, a községek zászlók alatt, némelyek zenekarral vonulnak be Vácra. A váci gyűlésnek ilyenformán szép eredménye lesz.

A teveli gyűlésről. A mult hó 26-án tartott teveli néppárti gyűlés alkalmával valami 10—12 liberális tatár jött át Bonyhádról Tevelre, hogy a gyűlés lefolyását kissé megzavarják. E szándékuk azonban abbanmaradt, mikor látták, mily nagy lelkesedéssel veszi körül a nép Apponyi Géza gróf elnököt s a többi szónokokat. A rendbontók tehát a hallgatóság közé furták magukat s onnan iparkodtak különféle gúnyos közbevetéssel a szónokokat zavarni. Ekkor egy odavaló tekintélyes polgár, türelmét veszelve, rájuk rivalt: „Ha nem tetszik az uraknak, nézzék hogy eltakarodjanak!“ A fészkelődők erre eltávoztak, nehogy a rövidet húzzák.

Elmaradt néppárti gyűlés. A pestmegyei Hajóson vasárnapra volt a néppárt szervezkedő gyűlése összehívva. A pár napig tartó nagy esőzések azonban annyira megrongálták az utakat, hogy Hajósra a közlekedés lehetlenné vált s így a vidék nagyszámu lakossága képtelen lett volna a gyűlésen megjelenni. A gyűlést tehát elhalasztották. A jobb idők beálltával azonban mindenestre megtartatik.

Sajtópor. A „Christliches Volksblatt“ hatodik számában egy vezércikk jelent meg „Zsidóság és kereszténység“ cím alatt, melynek szerzőjét az ügyészség izgatás vétsége miatt vád alá helyezte. Auer István, a lap szerkesztője legközelebb jelentést tesz a vizsgálóbíróknak a szerzőség kérdésében.

Halálos politizálás. Tolcsván a minap két földmives együtt iddogált a korcsmában. Szokás szerint hozzászóltak a politikához is s itt véleménykülönbség támadt közöttük, amennyiben egyike a függetlenség eszméjét pártolta, a másik pedig — Losó József — néppárti elveket vallott. Nem tudtak egymással egyezkedésre jutni, tehát összeesaptak s ez alkalommal Losó holtan maradt a küzdőtéren. A függetlenségi párt eszerint legyőzte a néppártot. Ez a győzelem azonban a gyilkos szabadságába kerül.

Szökés a fogházból. A pestvidéki törvényszék ujvilág-utcai fogházából egy idő óta oly kényelmesen szöknek, vagy inkább sétálnak ki a nehéz rabok, hogy szinte multság. Április havában történt, hogy egy híres betörő két társával együtt megszökött e fogházból s csak öt napi bujdosás után fogták el őket Szolnokon. Kedden ismét vakmerő szökés történt innen; megszökött Affendakis Perikles görög kasszabetörő, Kázár Ambrus, és Scheiber Dezső. A két utóbbi az áprilisi szökésben is részt vett s most is ők észlelték ki a szökési tervet. Scheiber Dezsőt azonban mindjárt az utcán elesípték. Affendakis és Kázár pedig ügyesen elmenekültek. Ez a botrányos állapot, mely immár rendszerré vált a pestvidéki törvényszék fogházában, vizsgálatra hívta fel az igazságügyminiszter figyelmét, ki mindjárt a szökés napjau megjelent a helyszínén és szigoruan utána nézett mindennek. Beszélük, hogy a fogházörök között einkostárak van a megszökötteknek. A titkos rendőrök minden irányban mozgósítva vannak.

Zarándoklat Lorettóba. Szeptember 3-án csütörtökön indulás a budapesti központi pályaudvarból este 8 óra 30 perckor.

Szeptember 4-én pénteken este 7 órakor érkezés Fiumébe. Hálás Fiumében.

Szeptember 5-én szombaton reggel magyar szent beszéd, mise Terzattóban. A Frangepán kastély romjainak megtekintése, délután Abbázia megtekintése.

Szeptember 5-én szombaton este 8 órakor hajón indulás Ancona felé, hova érkezés:

Szeptember 6-án vásárnap reggel 5 $\frac{1}{2}$ órakor.

Szeptember 6-án Anconából érkezés után reggel indulás vagy gyalog 6 óra alatt, vagy gőzkocsin 1 óra alatt Lorettóba.

Szeptember 6-án vasárnap délután magyar isteni szolgálat és hálaadási ima a szerencsés megerkezésért.

Szeptember 6-án hetfőn gyónás és sz. áldozás.

Szeptember 8-án kedden Kisasszony napján magyar sz. beszéd — hálaadó sz. mise hazánk ezeréves fenállásáért — könyörgés Szűz Máriához, a magyarok Nagyasszonyához hazánk boldogságáért — hazánk katolikus jellegének biztosításáért. Gyűjtés egy örökös mise alapítványra, melynek kamataiból egy szent mise fog mondatni évente a szent házban édes magyar hazánkért.

Szeptember 9-én szerdán gyónás, sz. áldozás.

Szeptember 10-én csütörtökön magyar isteni tisztelet és délután 4 órakor visszaindulás Anconába, este 10 órakor hajóra szállás Fiume felé, hova érkezés:

Szeptember 11-én pénteken reggel hét órakor.

Szeptember 11-én délelőtt 10 órakor indulás vonaton Fiuméből Budapest felé, hová érkezés:

Szeptember 12-én szombaton 7 órakor.

Utidíjak Budapestről Anconáig és vissza Budapestig éjjeli szállások és ételmezés nélkül:

III-ik helyen 14 frt 50 kr.

II-ik helyen 22 frt 50 kr.

Anconából Lorettóig és vissza 60 kr.

A szállások Lorettóban igen olcsók; néhány napra való ételmezt kiki vihet magával.

A zarándoklaton résztvenni szándékozók sziveskedjenek augusztus 15-ig jelentkezni főtisztelendő Gaibl Sándor esperes-plebános urnál Garam-Kövesden (Hont megyében), hova az utiköltség — 14 frt 50 kr. vagy 22 frt 50 kr. előre megküldendő pontos név- és lakás-cimmal.

Felkéretnek egyszersmind a zarándoklaton résztvevő és részt nem vevő katolikusok némi csekély pénzadományra az édes hazánkért teendő misealapítványra. Az adakozók névjegyzéke az alapító okmányokkal együtt a lorettói kincstárban fog megőriztetni. Az adakozásokat kérem vagy hozzám küldeni, vagy valakire bizni, a ki a zarándoklaton részt vesz.

A főtdő lelkész urakat tisztelettel felkérem ezen hazafias és vallásos ügyben — bölcs belátásuk szerint engem segíteni.

Az adakozások hirlapi uton nyugtáztatnak s egyszersmind a lorettói egyházi hatóság bizonyítványa által hitelesítetnek.

A zarándoklat vezetője Gaibl Sándor garamkövesdi esperes-plebános, rendezői pedig Gaal Mihály Párkányból és Madár János Vácról.

Drama Sopronban. A bűnös szerelem áldozatai lettek Sopronban Lenck Julia és Bogdány Ferenc dr. Szerették egymást s mivel nem lehettek egymáséi, a halálban kerestek menedéket. Bogdány előbb lelőtte

a híres szépségű nőt, azután önmaga ellen fordította a fegyvert. Bogdány özvegyet hagyott hátra, Lenck Juliát pedig férje és gyermekei siratják.

Halál 90 krajcár mlatt. Egy tizenhét éves nap-számós suhanc, Smihály János megölt egy kilenc éves fiút Budapesten, hogy annak 90 krajcárját a maga számára megszerezhesse. Az elvetemült gyilkost elfogták.

MI UJSÁG A NAGY VILÁGBAN

Németország. Berlinnek érdekes vendégei vannak. A bécsi antiszemita — lehetnek vagy négyszázan — kirándulást rendeztek a német birodalmi fővárosba s az ottani közönség részéről lelkes fogadtatásra találtak.

Franciaország. Nancy városban Péter és Pál apostol-fejedelmek napján leleplezték Carnot, a meggyilkolt elnök szobrát. Barthon belügyminiszter volt az emlékünnep szónoka, ki kiemelte Carnot a világbéke érdekében nagy működést fejtett ki s nagyrésze volt abban, hogy Franciaország közeledett Oroszországhoz.

Olaszország. Menelik király az olaszokkal való béke-tárgyalások folyamán harminchat millió lírát követel a hadi foglyok szabadon bocsátásáért.

Spanyolország. Barcelonában a napokban temették el a legutóbbi anarkista bombamerénylet tizennegyedik áldozatát. Állapota már javulófélben volt, mikor nála is, mint a többi sebesülteknél, merevgöres lépett föl, mely halállal végződött. Ebből azt következtetik, hogy a bomba meg volt mérgezve. Nemrég letartóztattak egy csomó anarkistát, de ezek bizonyítani tudták, hogy a legutóbbi bombamerényletben nincs részük.

Szerbia. Nikita, montenegrói fejedelemnek Belgrádban való időzése a szerb külügyi politikán változtatott. Szerb állaniférfiak azon vannak, hogy Ausztria-Magyarország és Szerbia között fölmerült ellentéteket elsimítsák. A Vaskapu ünnepies megnyitására sokan lesznek jelen Sándor király országából. Orosz udvari körökben egyáltalán nem helyeslik Szerbia magatartását monarchiánkkal szemben s nagyon óhajtják, hogy a két állam közötti barátságos viszony felújittassék. Nikita jól érzi magát Belgrádban. Részt vett a tiszteletére rendezett nagy katonai szemlén.

Törökország. Egy bécsi ujságíró beszélgetést folytatott *Khalil Rifát* basával a krétai helyzet felől. A basa szeit a krétai zavargások oka a krétaiak nyugtalan természetében rejlik. A szigeten nagy számban vannak a foglalkozás nélkül való emberek, kik a zavarokban halásznak. A görög kormány nem avatkozik bele a dologba, de nem is akadályozza meg a fészkelődést. A szultán elfojthatná a fölkelést, de nem barátja az oktan vérengzésnek. Ezért utasították a sziget kormányzóját, hogy hívja össze a nemzetgyűlést, mely alkalommal a krétaiak előadhatják kívánságaikat. Egész Európa nagy érdeklődéssel néz a nemzetgyűlés elébe.

 HITBUZGALMI ROVAT.

Sz. Ulrik püspök.

Julius 4.

Augsburg város püspöke volt, ama Augsburgé, a hol az ősmagyarok 955-ben tönkreverettek.

890-ben született, Augsburgban. Atyja Hubald, kyburgi és dillingeni gróf.

Sz. Gál apátságban neveltetett. Tanító mestere a tudós Waning volt. Tanuló társai között úgy tudományos előhaladásával, valamint jámborságával és szíve tisztaságával messze kitűnt. Már akkor durva vezeklő ruhát viselt, földön, kővön aludt, éjjel felkelt és a kolostorbeliekkel együtt imádkozott. Az isteni szolgálatokon a legmélyebb áhitattal vett részt. Társai szenteskedőnek gunyolták, ő e gunyolást békével tűrte.

Mikor tanulmányát befejezte, haza visszatért.

16 éves volt még csak, amikor az augsburgi püspök, Adalleró őt magához vette és a szentek tudományába avatta, majd székesegyháza kanonokjává nevezte ki, utóbb pedig elérvén a kellő kort, pappá szentelte és az egyházmegye kormányzásához tartozó egyik másik ügy elintézését reá bízta.

Ulrik nem bizakodott tudományában. Azt folyton gyarapítani iparkodott.

A szegényeket szerette, jövedelme nagy részét reájok költötte.

Ulrik a sz. apostolok, Péter és Pál sirjait vágyott meglátogatni Rómában. Miután püspöke különben is a szentséges Atyához szándékozott őt küldeni némely fontos dolgok elintézése végett: pappá szenteltetése után nemsokára Rómába ment.

A pápa nagy kegyességgel fogadta, egyszersmind pedig azt is tudtára adta, hogy püspöke Adalleró meghalt és hogy az Ur Isten Ulrikot választotta ki az augsburgi székre.

Ulrik a pápa lábaihoz borult és könnyezve kérte, tekintse ifju korát s a püspökségre alkalmatlan voltát.

Esdeklésére a pápa így felelt:

„Ha az augsburgi egyházmegye kormányát most, a békés időben nem akarod átvenni, át kell azt majd vened akkor, amikor azt ellen-ségei feldulják, kirabolják.“

Ulrik elhagyta Rómát, visszatért Augsburgba. Augsburgi püspökké ezalatt Hilten lett. Ulrik hálát adott a jó Istennek, hogy a nagy felelősséggel járó méltóságtól és hivataltól őt megkímélte.

Edes atyja meghalt. Édes anyját vigasztalni és ápolni, a szülői kastélyba vonult vissza és ott magányban szolgált a jó Istennek és kezelte édes anyja birtokait.

924-ben Hiltin püspök halála után a német császár Ulrikot szemelte ki augsburgi püspökké. Ulrik szabadkozott de a császár, madarász I. Henrik, nem engedett. Ulrik végre elvállalta az egyházmegye kormányzását, 34 éves korában. Apró szentek ünnepén püspökké szenteltetett.

A pápa jövendölése beteljesedett. Az augsburgi egyházmegye szomorú helyzetben volt.

A pogány magyarok ugyanis, nemkülönben a szlávok, Németországba több ízben betörték és mindenfelé raboltak, pusztítottak, gyilkoltak. Augsburg is e rabló csapatok útjába esett. Azt is kirabolták, a templomokat felégették, a papokat legyilkolták, valamennyi templom romokban hevert.

Fájó szívvvel vette át Ulrik az egyházmegye kormányát. Az Ur Istenhez fordult segítségért. Hiveit, akik szerte szét bujdosnak, összeszedte. Nagy részüket saját vagyonából gyámolította. A templomokat helyre állítani iparkodott.

Jóformán be se végezte munkáját, a templomokat mind még alig hogy kijavíttatta, a nép a betörők okozta veszteséget, kárt még ki se heverte, mikor a magyarok újra betörték Bajorországba és Augsburgot ostromolni kezdték.

Mindenki félt, rettegett; Ulrik a templomba gyűjtötte hiveit, ott velök együtt térdre hullva a jó Istentől segítségért könyörgött.

A magyarok hirtelen felkerekedtek és rettegvén Augsburg alól elvonultak, másfelé kalandoztak Németországban. Ulrik és hivei erre szívök ösztönzésévé a hálát adtak szabadulásukért a jó Istennek.

Ulrik, hogy egyházmegyéjét annál nagyobb gonddal kormányozhassa, a földi ügyeket unoka öcscsére, Adalbertóra bízta.

A templomban naponkint rendszeren elsőnek jelent meg, a szentmisét ő mutatta be. A szegények iránt bőkezű, önmaga iránt szigorú volt. A szegényeket püspöki házába hívta, ott maga szolgált ki, velök evett, a meg nem jelenhetettek lakásukra küldött ételt. Gondoskodott a szegények ruházatáról, lakásáról. A betegeket felkereste, a haldoklókat az uti eledellel ellátta. A prédikálásban buzgólkodott. Hiveit a megyéjében évenként meglátogatta. A katolikus hit tisztasága, papjai, hivei erkölcsössége fölött ébren örködött.

Egyházmegyéje látogatásakor a községek legerényesebb családfőit összegyűjtötte, a hit és erkölcsi élet felől tőlök tudomást szerzett. A rendtelenségeket azonnal megszüntetni igyekezett. Tudakozódott papjai felől is. A jókat, buzgókat megdicsérte, a kevésbé jókat, a hanyagokat, rendetleneket megdorgálta, sőt meg is büntette. A

rendet, a fegyelmet szigorúan megkövetelte, de viszont a papság jogait és személyeit a jogtalan támadások ellenében erélyesen védelmezte.

953-ban háboru ütött ki Ottó császár fia, Ludolf és a császár öccse, Henrik, norikumi herceg között. A bajor herceg, Arnulf, is belekeveredett a háboruba, Ludolfnak volt a szövetségese.

A császár minden módon igyekezett a háborut megakadályozni, a haragvókat egymással kibékíteni, de nem sikerült. A háboru kitört. Augsburg keményen megsínylette. A háboruskodókat csak nagynehezen sikerült sz. Ulriknak és a kúri püspöknek, Harbertnek kibékíteniök.

Nem sokáig élvezték azonban a békét. A következő évben ismét a magyarok törtek be. A nagy gonddal felépített és felékesített sz. Afra templomát felgyújtották és a várost, Augsburgot is ostromolni kezdték.

Ulrik nem esett kétségbe, hiveit a templomba szólította. Közösen imádkoztak Isten irgalmáért. Fegyvereseit megáldoztatta, azután pedig a vár védelmére vezette. A nőket és gyermekeket a templomban hagyta imádkozni.

Az ostrom már javában folyt, midőn hire érkezett, hogy a császár: Ottó nagy sereggel közeledik a magyarok ellen. A magyarok erre felhagytak az ostrommal és a császár ellen indultak.

Thierhaupten mellett találkozott a két sereg. Heves küzdelem után a császár győzött. A magyarokból alig hirmondónak menekült meg néhány. A többiek elestek vagy fogságba kerültek.

Az elfogottak között Berthold, scheierni gróf is volt, aki a magyarokat behívta. A halálos ítélet már kimondatott rá. A császár mégis sz. Ulrik közbenjárására megkegyelmezett neki.

A magyarok e vereség után többé nem háborgatták a németeket.

Ulrik a rommá lett templomokat helyreállította. Keresztelő sz. János tiszteletére új templomot építtetett, sz. István temploma mellé pedig nőzárdát alapított.

Ulrik előregedett. Érezvén gyöngülését, az ingelheimi zsinaton a püspökségtől való felmentését kérte; e felmentést azonban nem nyerte meg, hanem helyette a zsinat öccsét, Adalbertot rendelte segédjeül.

82 éves korában még mindig a régi szigoru életmódot folytatta.

Mikor már elgyengült, a templomba vitette magát; a szentmise után arcra borult, mindenét a templomba hozatta. Egyházi ruháit papjai, többi vagyonát a szegények között osztotta ki. Ezután haza vitték. Éjjel a haldoklók szentségét vette fel. Szobája padlóját hamuval hintette be;

arra fektettette magát és a jó Istenért lángoló, embertársait szerető lelkét ott adta vissza a jó Istennek, 973-ban, 83 éves korában.

Sz. Afra templomában temettetett el, amely azóta sz. Ulrik templomának neveztetik.

XVI. János pápa 993-ban a szentek közé iktatta.

Sz. Ulrik! Imádságoddal a rabló pogány őseink ellen könyörögtél a jó Istennél segítségért. Esedezzél érettünk is, hogy a mai pogány lelkü korcs unokák hitbéli támadásaival szemben győzelemre jussunk.

LEVELEZÉS.

Lapunk egyik barátjától a következő érdekes sorokat vettük:

Szeretett Főtisztelendő úr!

Nem tehetem, hogy a főtisztelendő urral ne közöljem azt, mi velem mult héten Budapesten történt, annyival is inkább, mert a főt. urnak jobban nyílik alkalma, hogy többeket megmenthessen attól a bajtól, amibe Budapestnek egyik ismertebb orvosa, *Péczei Ignác* (Zöldfa-utca 3. sz.) sokakat sodorhat.

Pécelit kerestem föl én is bajommal, de sajátságos, hogy többet beszélt vallási dologról, mint arról, hogy miként szabadulhatnék meg bajomtól. Rövid utasítás után ugyanis elővett egy össze-vissza firkált füzetet, melynek első lapjára egy „háromszög” s bele szem volt rajzolva; alatta pedig tojás, csirke, tyúk, kakas. És elkezdte magyarázni, hogy olyan az ember, mint a tojás, ebből lesz csirke, tyúk, kakas és megint tojás. Megjegyzendő, hogy közbe-közbe (itt az első lapnál!) az Úr Istenről és az isteni gondviselésről jámbor fohászokat keltő szavakat ejtett. — (Fogás a szabadkőműveseknél!) De később tünt elő a lóláb, mert a füzet másik lapján már furcsán kezdett beszélni. Ezen a lapon háromszög volt a kis a, b, c betűivel, azonkívül mindenféle firkálások. Itt elkezdett beszélni Mózesről, az egyiptusiakról, a csillagrendszerekről, a világ fejlődéséről stb. Közbe pedig azt keverte, hogy Mózes hazudott és hogy „ők”, mint természettudósok tudják csak az „igazat.”

De erre már a dolgot tovább nem türhettem, hanem felkelve, székemről azt mondtam: hogy Mózes hazudott volna, azt nem fogadhatom el.

Erre ő elkezdett mentegetőzni, hogy „ő” is katolikus és hogy ő nem mondja, hogy Mózes hazudott, hanem, hogy a zsidó nép nem értette meg őt. Erre még egyszer kifesziti hálóját és azt mondja: „Őn az első pap, aki a természettudományt el nem fogadja?” „Nem, felelém, a természettudományt, amennyiben az természettudomány, elfogadom, de hogy Mózes hazudott, azt nem fogadhatom el.”

Mire ő összehajtja az irt receptet és félre téve azt mondja: Igy nem adhatok orvosságot.

Én pedig alászolgáját mondva, kijöttem.

Azt sajnálom most utólag, hogy az egész füzetcskén nem vezettettem magamat végig, mert sok dolgot tudhattam volna meg, amit igen alkalmasan lehetett volna közölni becses lapjában. Másrészt pedig hálát kell adnom őrangyalomnak, hogy mikor testem egészségét megmenteni akartam, épen akkor nem vesztettem el lelkem üdvét hittagadás által egy szabadkőmives orvos homályos szólamlásaira.

Szíves tudomásul vétetni a Főtisztelendő urral annyit szeretnék, hogy ha valaki tanácsot kérne a Főt. úrtól e tekintetben, óvna az illetőt attól az orvostól, mert nemcsak orvostudományát adja szolgálatába a szabadkőmivességnek, hanem magát a szabadkőmivességet is az ördöggel való manipuláció folytán az orvostudomány haladásának fitogtatására használja és avval nemcsak Magyarországot, hanem a külföldet is széditgeti.

Maradok mindenben alázatos szolgálja

Marikova, 1896. jun. 25.

Brazlóvszky Sándor,
hittanhallgató.

T. Szerkesztő Ur!

Midőn e sorokat írom, reszket kezeimben a toll s katolikus szívemet fájdalom tölti el a fölött, hogy a mi szegvári kerületünkben, igaz magyar ember helyett, szent vallásunk ellensége, egy nagyszájú recipiált új hazafi a képviselő, Hefi Náci személyében.

E bicskával keresztelt képviselő „or“ június 28-án, a pusztaszeri ezeréves ünnepség alkalmával megjelent Csongrád-Csany községben, mert hát közeleg a választás, s beszédet tartva azzal dicsekedett, hogy a függetlenségi zászlót el nem hagyta s halálig hive is lesz annak. Szép elv, a szabadság, testvériség és egyenlőség elve, mely a függetlenségi zászlón lobog, de mi úgy fogjuk föl, hogy ezen szavak alatt a nép nyomorán való segítség is értendő s a honatyáknak a nép megélhetéséért is küzdeniök kell. De ők ezen jelszóval ellenkezőleg visszaélnek, mert ők nem a nép javát hordják szívkön, hanem saját maguk uralmát. Vagyis nem nép képviselők, hanem ön képviselők! S ilyen a mi Hefink is. De ettől most eltekintve, csak azt hozom föl soraimban, mi szívemet legjobban megrendíti s melyet a legnagyobb türelemmel se vagyunk képesek szó nélkül hagyni. S ez az, hogy a mi katolikus plébánosunk Kardos János, oly kegyekben részesítette a vallásunk hitelvei ellen szavazó tatár-képviselőt, hogy mindnyájunknál rendkívüli visszatetszést keltett. Két ízben egész udvariassággal fogadta és megvendégelte azon jó cselekményeért, hogy nekünk, mint vallásos községnek a polgári házasság megszavazásával oly nagy szolgálatot tett! Nem csoda, ha a papság ily viselkedése mellett nem tudunk semmire se menni. Nem csoda, ha a nyáj tömörülés helyett szétriad, midőn a pásztor farkasbőrbe

öltözve ijeszgeti! Vigyázzon a papság, mert ha majd az állam mindenre rá teszi a kezét, még az egyházra is, akkor majd mehet ám a most kedves liberális cimborákhoz, azok ugyan nem fognak rá ismerni. S ha a mi szeretetünket eljásza, aligha nagy baj nem lesz belőle.

Ezen sorokban üdvözöljük egyuttal a „Magyar Néplap“ szerkesztőjét és buzgó munkatársait. A legforróbb köszönetünket fejezzük ki irántuk s az ég mindenható Urától áldást esdünk tollaikra sok fáradságukért.

Éljen a néppárt!

Mély tisztelettel maradunk

Cs.-Csany, 1896. június 29.

Pap István, v. polgár.

Berketz Mátvás, v. polgár.

KÖNYVES-POLC.

Felhívás a megrendelésre! Dajthele hepp! hepp! című, zsidós szövegű, mulattató mókadal jelent meg kottával. A mű ára postaküldéssel (1 kor.) Minden ötödik példány után egy tiszteletpéldány jár.

Budapest, 1896.

Kiváló tisztelettel

Potyka K.

IV. Ferenc-József rakpart 25. sz. II. em. 4.

Hálakoszoru Jézus keresztjére. Ezredévünk emlékeül Kovács Ev. János. Szegeden. A 32 oldalra terjedő füzetkében igen csinos kis versek vannak Krisztus dicséretére.

Az „Oktató Népkönyvtár“ 8-ik júniusi száma a következő érdekes tartalommal megjelent: **Az ember. Vagy hogy neveljük magunkat és másokat.** Irta: *Stolz A. ford: Kazacsay Árpád.* 2 iv. — **Egyháztörténet.** Hetedik egyetemes zsinat. — Nagy Károly császár. A tudomány ujjászületése nagy Károly alatt. — Nagy Károly császárrá koronáztatik. — A dán és svéd nemzet megtérése. — A szlávok és oroszok megtérése. — **Mozaik.** A gazda teendői. — A gazdasszony teendői a háztartás körül. — 1889: N. törvénycikk. A véderőről. Anekdoták. —

A havonként 3 és ¼ ivben megjelenő tanulságos dolgokat tartalmazó vállalat egy évre 2 frt, megrendelhető bármikor az „Oktató Népkönyvtárnál, Pozsony ferenciek.

A „Jó Pásztor“ XIV-ik évfolyam VIII. Juliusi füzete a következő tartalommal jelent meg:

1. Pünkösöd után IV. vasárnapra. Krisztus Urunk követéséről. Hollencer Istvántól.

2. Szt. László király emlékezete. Magyarország ezredéves fönnállásának örömmünnepén. Szt. László király érdemeinek méltatása. Ilosvay Lajostól.

3. Pünkösöd után V. vasárnapra. Miben áll a felebaráti szeretetnek azon új parancsa, melyet Krisztus Urunk hirdet és melynek megtartását tőlünk kívánja? Rathner Mihálytól.

4. Sz. Péter és Pál apostolfejedelmek ünnepére. Az anyaszentegyházról, mint ama erős sziklaalapról, amelyen az országok megállhatnak. B. M. után: Lepsényi Miklóstól.

5. Sárlos Boldogasszony napjára. A „Magasztalja az én lelkem az Urat,” dicsőítő ének magyarázata. László J.-tól.

6. Pünkösöd után VI. vasárnapra. A gondviselő Isten naponként gondoskodik rólunk. Kováts Lajostól.

7. Pünkösöd után VII. vasárnapra. Homília. A jó eslekedetek szükségesek az üdvösségre. † Körész Kelemen-től.

8. Pünkösöd után VIII. Vasárnapra. A mai igaztalan sáfárokról. Anonymustól.

9. Szt. Anna asszony napjára. Sz. Anna a nő nem s különösen a ker. anyák példányképe. Onokrotolusztól.

10. Pünkösöd után IX. vasárnapra. A bűn rombolása az emberiségben. Kováts Lajostól.

Szives pártolásra ajánljuk e folyóiratot, amely beszédeinek tartalmassága által a főt. Papság hitszónoki igényeit kielégíti.

Előfizetési ára egész évre 4 frt.

Megrendelhető: *Pozsony, Ferenciek.*

Előfizetési felhívás *Jedlicska Pálnak* Adatok erdödi báró Pálffy Miklós a győri hősnek életrajza- és korához (1552–1600.) Horváth Mihály történetírónak Pálffy Miklósról mondott ezen jellemző nyilatkozata: „Pálffy Miklós a magyar vitézségnek e korban legjelesebb képviselője volt,” s azon tapasztalat, hogy Pálffy M. életének terjedelmesebb megírásával eddigelé még senki se foglalkozott, arra serkentettek: hogy a Pálffy Miklós életrajzára vonatkozó okmányokat egyes levéltárakban felkutassam, s böngészetemnek eredményét egy életrajzban közlétegyem.

Elvégezvén több év alatt a szándékolt levéltári kutatást, azon meggyőződésre jutottam: hogy legcél- szerűbb szolgálatot teszek a hazai történelemnek, ha levéltári leleteimet, melyek Pálffy M. életére és korára fényt derítenek, regesták alakjában bocsátom a t. olvasó közönség elé. — Munkámnak kéziratát a magy. tudományos Akadémia szives volt megbirálni, s miután az 1896 évi költségvetésnek megállapított kiadásai miatt munkámat — kérésemhez képest — 1896 évi kiadványai sorába fel nem vehette, — tekintve „a művemben foglalt becses történelmi anyagot,” munkámnak kiadására 300 frtot megszavazott.

Munkámnak elején Pálffy Miklósnak életrajzi váz- lata vagy 5 nyomtatott iven lesz közölve. Ezt követik a Pálffyra és korára vonatkozó okleveleknek hű s hiteles ki- vonatai, melyek között — a fontosabb oklevelek, szősze- rintí másolatban is közölvék. Az okmány kivonatok száma

1200. Az okmányok legnagyobb része eddig sehol se volt közzé adva s munkám ez okból méltán eredeti történelmi forrásmunkának nevezhető. — Munkámban a Pálffy Miklós életét illető már ismeretes okmányokra csak itt-ott csekély ügyet vetettem. Minden okmányki- vonat előtt rövid fejezetben annak tartalma van jelezve. A tartalomjegyzéken kívül tüzetes név-és tárgymutatót fogok a munkához csatolni.

Munkámban meg fog jelenni: Pálffy Miklós hű arcképének fametszetű másolata és Vöröskő várának két képe, mely várban Pálffy és családja huzamosabb ideig laktak.

A munka 32—35 nagy VIII. r. iven, diszes kiadásban és szép papíron 1. é. szeptember hó végéig fog megjelenni.

Ara füzve 3 frt. 30 kr. diszes vászonkötésben 4 frt.

A kötött példány 9 olv. sz. mise felajánlásáért is kapható.

Munkám póstautalvánnyal vagy utánvétellel meg- rendelhető.

Kérem a t. c. Előfizetőket, sziveskednének a meg- rendelésnél értésemre adni: vajjon füzött vagy kötött példányt kívánnak-e; hogy a kötendő példányokra nézve ideje korán tájékoztassam a könyvkötőt.

Legyen megengedve azon reményemet nyilvánítom: hogy munkám adataival megvilágítottam történetünknek oly kiváló alakját, mely méltán édes hazánk legjelesebb fiainak Pantheonjában érdemel helyet.

Adja Isten, hogy e munkámmal Magyarország fennállásának ezredéves emlékűnnepén édes hazám oltárára kedves áldozatot nyujtsak!

Felső-Dióson, (Pozsony vármegye) 1896 ápril. végén.

Jedlicska Pál,

esperes-plebános, A Sz.-István-Tár- sulat tudom. s irod. osztályának s a műemlékek orsz. biz. tagja.

Előfizetési felhívás a „Szent Család” oktató- imakönyvre. Szentséges atyánk, XIII. Leo pápa ural- kodása óta a kath. világhoz intézett körleveleiben újra és újra hangsúlyozta, hogy az emberi társadalom ujja- születe és ezzel az időknek jobbrafordulása csak úgy lehetséges, ha az emberek teljes lélekkel visszatérnek a kath. hit isteni igazságaihoz; a minek első föltétele az ifjúságnak keresztény szellemben való nevelése; ehhez pedig nélkülözhetlen magának a ker. családnak, mint a mely a ker. társadalom alapja, gyökerében és egész életében való megszentelése.

E körülmény szolgált alkalmul, hogy figyelmüket a Szent-Család oktató-imakönyvre fordítsuk — és hazai nyelvünkre átültsük ez imakönyvet, — a melynek célja e társulat érdekének szolgálni.

Benne megvan mindaz, a mi a keresztény család s a családhoz tartozók életének megszentelésére utmu- tatásul és buzdításul szolgálhat. Az imádságok jobbra olyanok, melyek szentektől származnak. Hazai viszonya-

inkrá való tekintettel a szokottabb egyházi énekeket is adjuk.

Ára vászonkötésben 80 kr. Bőrötésben pirosmet-széssel 1 frt. Bőrötésben aranymet-széssel 1 frt 50 kr. Chagrain-bőrben aranymet-széssel, tokkal 2 frt. Chagrain bőrben, párnázva, tokkal 2 frt 50 kr. Csonttáblában bársony háttal, diszes kerettel, 2 csattal 5 frt. Bársony-kötésben ércdíszitménnyel, kerettel és Casettával 5 frt. 50 kr. Pelüche kötésben, diszes kerettel, selyem előzők-
107 és Casettával 6 frt.

Megrendelhető a „győregyházmegyei könyvnyom-dában.”

Győr, 1895. december 1-én. A „Szent-Imre-Egye-sület.”

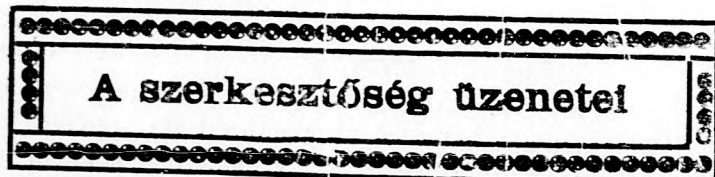

XIII. Leó pápát egy tiszteletreméltó, ősrégi jóvendülés nyo-mán *mennyei fény* pápájának nevezzük.

S valóban, mintha égi fény világítaná meg lelkét és agyát, oly bölcs szavaiban és írásaiban egyaránt. Azok a levelek, melye-
ket az egyház híveihez és pásztoraihoz intéz, valósággal fényt árasz-
tanak szét. Mintha tisztább léggör venne körül bennünket, vala-
hányszor szent Atyánk iratait olvassuk. Már az egyszerű s mégis
fenséges evangéliumi nyelvezet elbájolja lelkünket. Hát még az üd-
vös intések, a hasznos tanácsok, a kicsillogó mély tudomány, az
apostoli szellem! Aggsága dacára is fáradhatatlan. Majd kelet, majd
nyugat híveihez intézi atyai szavát. Tegnap északi gyermekeihez szó-
lott s ma már a forró égöv katolikusait lelkesíti.

Mily gyönyörű leckéket intézett már mihozzánk magyarok
hoz is. Legutóbb néhány hét előtt, az ezredéves ünnepség alkalmá-
ból. Hogy lelkesedtünk a gyönyörű buzdító sorokon!

Mai képünk úgy mutatja be szent Atyánkat, amint íróasztá-
lánál ülve, körlevelein dolgozik.

K. A. N.-Füged. Annak idején, kívánsága szerint fölterjesz-
tettük. De azóta mit se tudunk róla. — T. M. Ürgevár. A Zsidó-
vérgyilkosságok ügye még nem dült el. Ki sincs tüze még a tár-
gyalás. — Á. J. Sátoralja-Ujhely. A szent misét igenis én mon-
tam el. — Lepsényi. — K. I. Császlóé. A 60 krt beirtuk a lapra.
— Á. P. Petőháza. Irjon Wajdits Nándor urnak Budapest, Üllői-ut
21. sz. Ő küldhet olyan könyvet. — N. S. Battonya. A gondolat jó.
De csak később érünk rá. Jó lenne addig minél több adatot gyűjteni.
— C. M. Kr.-Béltek. Soha se irtuk, hogy dolmányengedélyt bárki-
nek is tudnánk eszközölni s így az ön baján se segíthetünk. —
M. P. Milyen a néppárti kalap? Biz azt magunk se tudjuk. Azaz
dehogy nem! Hát olyan, amilyent a nép visel. Ez az igazi nép-
párti kalap.

Kiadói üzenet.

Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, az elköny-
velés megkönnyítése céljából, sziveskedjenek címszala-
guk számát szelvényeikre feljegyezni.

Azon t. előfizetőink pedig, kik csak az első év-
negyedet fizették, sőt vannak kik éppen semmi fize-
tést se teljesítettek, hátralékukat egyenlítsék ki, mert
ellenesetben kénytelenek leszünk a lapot beszüntetni.

Budapesti piac.

(A budapesti piaci árak pontos kimutatása.)

Hüvelyes vetemények és termények.

Bab nagy fehér 6:50—7:00 kis gömbölyű 6:50—7:00 frt.,
törpe 8:00—8:50 frt., barna 6:50 frt., tarka 6:00 forint.
Borsó 8:50—9:50 frt., hámozott 12:50 frt.
Lencse 8—12 frt.
Köles 5:25—5:50 frt.
Mák 17—18 frt.
Kendermag 9:50—10:00 Mind 100 kilónkint.

Gyümölcsvásár.

Olasz cseresznye 18:00—26:00 krig.
Faj cseresznye 1 kgr. 20—30—50 krig.
Közönséges cseresznye 1 liter 6—10 krig.
Közönséges alma 1 kgr. 17—18 krig.
" " 1 drb. 1—2 krig.
Mogyoró 18:00—26 krig.
Narancs 1 láda 450—500 krig.
Füge 1 kgr. 15—16 krig.

Baromfi, vad, tojás.

Tyuk páronkint 1:00—1:20—1:60—2:00 frt.
Csirke " 1:00—1:30 frt.
Idei csirke páronkint 60—0:90 frt.
Sovány lud " 2:50—3:50 frt.
Hizott lud " 6:00—8:00 frt.
Sovány kacsa " 0:90—1:40 frt.
Hizalt kacsa " 0:00—0:00 frt.
Kappan " 0:00—0:00 frt.
Pulyka sovány 2:80—3:50 frt.
Pulyka hizott " 5:00—7:00 frt.
Vad disznó kilogrammonkint 00—00 frt.
Tojás 1440 darabot tartalmazó láda 21:00—25:00 frt.

Marhavásár.

Jármos ökör 200—330 frt páronkint.
Fejős tehén tarka 55—150 frt., bonyhádi tehén 100—160 frt
darabonkint.
Vágómarha. Magyar ökör 19:50—30 frt. Szerbiai ökör
26—28 frt. Bivaly 16:00—20:00 frt. Tehén 22—29:00 frt 100 kilogram-
monkint.

Szurómarhavásár.

Élő borju 22—30 frt. párja.
Élő bárány 0:00—0:00 frt. páronkint.

Juhvásár.

Elsőrendű (kiviteli) birkáért 16—22 frt.
Jóminőségű (anya) birkáért 9—11 frt.
Középmínőségű (anya) birkáért 6—9 frt.
Jóminőségű kiviteli (ürü) birkáért 19—23:50 kr.
Középmínőségű (ürü) birkáért 16—18 kr. kilogrammonkint
eleven súly szerint.

Lóvásár.

Könnyebb kocsiló 100—500 frt.
Nehezebb kocsiló (hintós) 100—290 frt.
Igás kocsiló 105—140 frt.
Fuarosló 68—100 frt.
Parasztló 35—60 frt.

Takarmányvásár.

Réti széna 22—300 frt.
 Muhar 2:60—3:00 .
 Zsupszalma 2:10—2:30 .
 Alomszalma 1:20—1:50 .
 Kukoricaszár 0:00—0:00 .
 Sarju 2 00—2:40 .
 Szalmaszecka 2:00—2:50 .

Zöldségüzlet.

Petrezselem 4 frt.
 Répa. Pozsonyi sárgarépa 4 frt., budapesti sárgarépa 4:00 frt.
 Hagyma. Vöröshagyma 00—5 frt., sárga makói hagyma 6—7 frt., foghagyma 10—15 frt.
 Burgonya. (Krumpli.) Sárga burgonya 00—3:00 frt., rózsaburgonya 3:50 — — korai sárga burgonya — — 10 frt. Mind métermázsánként.
 Zeller 10—15 frt.
 Céklarépa 1:20 kr.
 Kalaráb 00—1:60 kr.
 Kelkáposzta 1:40 frt.
 Csiperke gomba (sompignon) 0—5 frt.
 Torma 00—00 frt.
 Kakukfű 00—00 kr. Mind 100 darabonként.
 Spárga 1 kiló 00—080 kr.
 Karfiol darabja 15—20 kr.
 Kelbimbó 0 csomó 00—00 kr.
 Metélő hagyma 00 csomó 00 kr.
 Zöld petrezselem 00 csomó 00 kr.
 Uborka 15—20 kr. drbja.

Tök 60—70 .
 Korai borsó 20—25 kr. kg.
 Cukor borsó 00—30 .

Hajtatott ideai termények: fejes saláta 100 drb. 1:50 frt, sóska 1 csomó 10 kr. Korai paradicsom 100 drb 10 frt. Murok répa 6 csomó 10 kr.

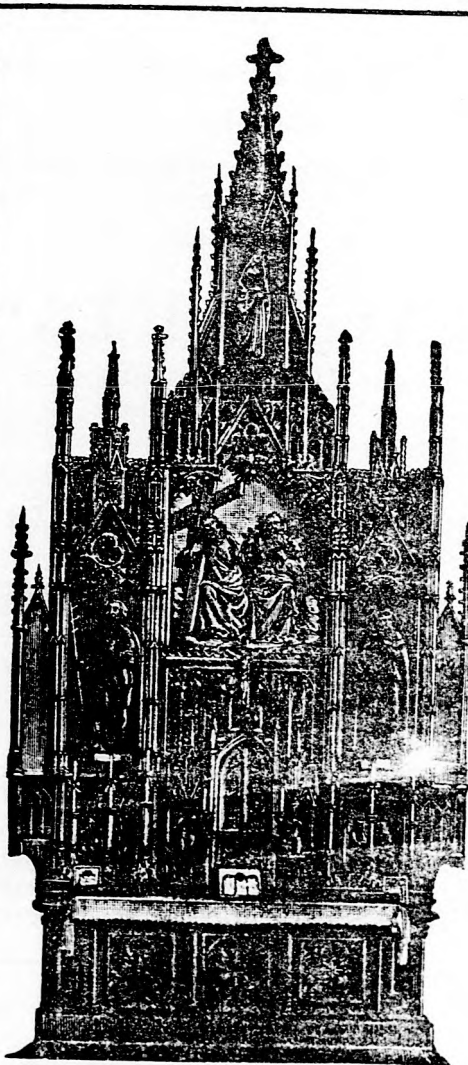
Lisztüzlet.

Szám.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
frt	11:80	11:20	10:80	10:20	9:60	9:00	8:80	7:90	5:60
	Korpa finom 3:90		gromba 4:00						

Gabnapiac.

			frttól	frtig
Buza	bánsági új . . .	77—81 kg.	6.62	6.65
—	tiszavidéki . . .	77—81 .	6.75	6.90
—	pestvidéki . . .	77—81 .	6.65	6.85
—	fehérm.	77—81 .	6.50	6.85
—	bácskai	77—81 .	6.60	6.95
Rozs	elsőrendű	70—72 .	6.00	6.05
—	másodr.	. . . . .	5.95	6.00
Árpa	takarmány	60—62 .	4.40	4.70
—	égetni való	62—64 .	5.10	5.70
Zab	. . . . .	39—41 .	6.10	6.40
Kukorica	. . . . .	—	3.95	4.10
Köles	. . . . .	—	5.25	5.50

A szerkesztésért felelős: **Lepsényi Miklós.**

Bizonyítvány.

Alulirott hitelesen igazolja, miszerint **J. B. Purger** cégtől Grödenből (Tirol) rendelt négy szobor, u. m. Mária szeplőtlen fogantatásának, Jézus és Mária szent szíveinek, végre a lourdesi Szűz Anya szobrai oly kifejezéssel teljesek, oly művészi kiállításuk, hogy városunkban méltán keltenek feltűnést; miért is nevezett céget bárkinék, főképen pedig a főtisztelendő Papságnak tiszta lelkiismerettel ajánlani kedves kötelességemnek tartom.

Szigetvár, 1894. április 4.

Szigetvári plébánia egyház pecsétje

Fülöp István

pléb. helyettes.

A Szt-István naptárt

mindazon t. előfizetőinknek, kik még megrendelni óhajtják, 20 krért kiadóhivatalunk postafordultával megküldi.

A

„Magyar Néplap“

elárusítás végett minden vidéki dohány-tőzsdének megküldetik, ha egy levelező-lapon eziránt kiadóhivatalunk megkerestetik.

(Tisztelettel kérjük t. elvbarátainkat is lapunk szétküldése körül közreműködni olyformán, hogy városunkban ily tőzsdét szerezni s a czimet kiadóhivatalunkkal közölni sziveskedjenek.)

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számíttatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a postarésztante szó értendő.

HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában
Budapest, Prater-utca 44.

Állandó hirdetések betűi soronként 6 kr. s nonparellal: 10 krral számíttatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegekben előzetesen melléklendő.

Levélbeli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldése mellett adatik.

Lourdesi víz

a csodaforrásból, eredeti literes palaczkokban kapható — egyedül —

Stampfl Gusztávnál,

Budapest, VIII. Gólya-utca 28. sz.

Ára bérmentve, csomagolással 2 frt 10 kr., továbbá Szi-Veronika kendők hiteles okmányokkal darabonként 1 frtért.

CSODA-CSEPPEK

gyomor-gyengesség, étvágytalanság, gyomor-puffadás, székrekedés, gyomorszorítás és fájás, gyomorrontás, esőinörlés, szédülés, sárgaság, lép és májbetegség, aranyér ellen. Ára egy üvegnek 40 kr.

CSODA-KENET

csusz és minden hülés rándulás vagy erőltetésből eredt in- és esonfájdalmak, úgy fogfájás ellen kitűnő hatású. Ára egy üvegnek 40 kr.

Kapható a feltalálónál

ZSÁLECZ ISTVAN gyógyszerésznél.

Kőröshegyer. Somogy megye.)

Főraktár: Budapesten **Török József** gyógyszerésztárában Király-utca 12. — Hálairatok mellékelteinek. A küldés portómentes, ha az összeg és 30 kr. pósta-díj előre beküldetik; utóvvételre küldés drágább.

Biztosítási panama,

melyről lapunk 67-ik számában említés tétetett míg a füzetekből tart lapunk kiadóhivatalában 50 krajcárért megrendelhető.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a „MAGYAR NÉPLAP” kiadóhivatala fogad el.

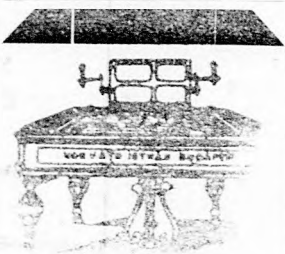
Makulatur papiros

m.-mázsánként 6 frt 50 krért kapható lapunk kiadóhivatalában.

Töröksorsjegy

birtokosokat figyelmeztetjük, hogy sorsjegyeiket, melyek Magyarországon a **forgalmiból kitiltattak** és így teljesen **hasznavehetetlenek**, saját érdekében el ne mulasztják magyar értékpapírra becselelni vagy eladni. Bővebbet a kiadóhivatal.

A hangszer-kiállításán mindennap d. u. 4-7 óráig Margit és Gizella leányaim saját készítésű cimbalmaimon kettesben hangversenyeznek, beléptűdíj nélkül. Ajánlom dusan felszerelt hangszeraktáramat: hegedű, fuvola, harmonika, automaták zenével, zongora, czimbalmok s egyéb hangszerekben. Kiadásomban megjelentek: Czimbalomiskola, írta Kuliffay Izabella, főhercegi zene-tanárnő. Tartalmaz 94 dalt és számos etűdöt, ára 3 frt 50 kr., díszkötésben 4 frt 50 kr. Cimbalmozók folyóirata, VII. évf. szerkeszti Késmárky Arpád. Előfizetés egy évre 4 frt 80 kr. Megjelenik 14 napon egyszer 4-6 darabban. Magyar tilinkóiskola, ára 1 frt. Elfogadok minden e szakba vagó javításokat. Képes árjegyzéket ingyen küldök.

Tisztelettel

HORVÁTH ISTVAN,

József főherceg 5 os. és kir. fensége udvari szállítója.

Budapest, Erzsébet-körút 2 és Kerepesi-út 46. szám.

Szülők figyelmébe

ajánljuk **Kőhalmón**, Sopron megye, egészséges hegyes vidéken a sz. **Salvator leánynevelő intézetet** Különösen a németnyelv és kézimunka elsajátítása végett, de a zene és a tudomány többi ágaiban is nyerhetnek: növendékek alapos kiképzést. Eltartási díj **10-12** forint. Bővebb felvilágosítás végett bárkinek intézeti ismertető kivonattal szolgál az **igazgatóság.**

Törlesztéses

jelzálog-kölcsönök

birtokokra, házakra, telkekre, gyárakra,

rövidebb vagy hosszabb időre, az intézet által felmondhatatlanul, legelőnyösebb feltételek mellett, ugy-szintén

tőzsdéi megbízások

(esetleg készpénz-fedezet nélkül is)

továbbá ingatlanok vételét, eladását, cserélését, bérbeadását, valamint személyi hiteleket is ajánl:

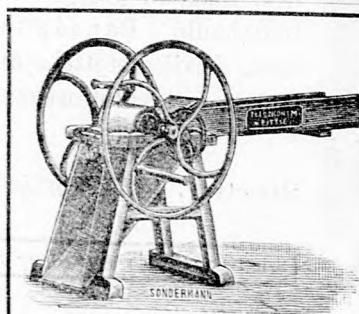
„AGRARIA”

Kiadóhivatala

magyar gazdasági és bankforgalmi intézet

(A Hollandi hitelbank vezérképviselősege)

BUDAPEST, Kerepesi-út 73. sz.

TRESZKONY MIHÁLY.

Nagy-Bittse (Trencsénm.) mezőgazd. gépgyáros ajánlja: járgányokat, szecskaavágógépeket, cséplőgépeket, rostákat, konkolyválasztókat, sorvetőgépeket, daráló malmokat, répa és burgonya vágógépeket, káposztagyatoló gépeket, kukoricamorzsoló gépeket, különféle ekéket és boronákat, amer. gereblyéket, csertörő gépeket, malata zúzókat, amer. ruhamangorlókat, körfűrészeket és tizedes mérlegeket.

Képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök.